

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

ČERVEN 2023

361

ČERVEN 2023

1	čt	JEŽIŠE KRISTA – NEJVYŠŠÍHO A VĚČNÉHO KNĚZE	SVÁTEK
2	pá	8. týden v mezidobí sv. Marcellin a Petr	<i>první pátek</i>
3	so	sv. Karla Lwagy a druhů	
4	ne	(9. neděle v mezidobí) - NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	SLAVNOST
5	po	sv. Bonifáce	památka
6	út	9. týden v mezidobí sv. Norbert	
7	st	9. týden v mezidobí	
8	čt	TĚLA A KRVE PÁNĚ	SLAVNOST
9	pá	9. týden v mezidobí sv. Efrém	
10	so	9. týden v mezidobí	
11	ne	10. neděle v mezidobí	
12	po	10. týden v mezidobí	
13	út	sv. Antonína Paduánského	památka
14	st	10. týden v mezidobí	
15	čt	10. týden v mezidobí sv. Vít	
16	pá	NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽIŠOVA	SLAVNOST
17	so	Neposkvrněného Srdce Panny Marie	památka
18	ne	11. neděle v mezidobí	
19	po	11. týden v mezidobí 1. sv. Jan Nep. Neumann 2. sv. Romuald	
20	út	11. týden v mezidobí	
21	st	sv. Aloise Gonzagy	památka
22	čt	11. týden v mezidobí 1. sv. Radim 2. sv. Jan Fisher a Tomáš Morus	
23	pá	11. týden v mezidobí	
24	so	NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	SLAVNOST
25	ne	12. neděle v mezidobí	
26	po	12. týden v mezidobí	
27	út	12. týden v mezidobí sv. Cyril Alexandrijský	
28	st	sv. Ireneje	památka
29	čt	SV. APOŠTOLŮ PETRA A PAVLA	SLAVNOST
30	pá	12. týden v mezidobí sv. Prvomučedníci Římští	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezekantp@centrum.cz**

První strana obálky: vitráž kostela Největějšího Srdce – New York, Brooklyn (1903)

Drazí farníci a přátelé naší farnosti,

tento měsíc je zvláštním způsobem zasvěcen Nejsvětější svátosti - eucharistii a svátosti kněžství, která je zase neoddělitelná od Nejsvětějšího Srdce našeho Pána, které si též připomínáme. Sv. Jan Maria Vianney řekl, že „Bohu je kněz vším. Kněžství je láskou Srdce Ježíšova“. Nejsvětější svátost je plodem nepochopitelné lásky našeho Spasitele, a proto je více než výmluvné a zcela pravdivé znázornění obrazu Božího milosrdenství od sv. Faustyny Kowalské, které po ní žádal sám Pán Ježíš. Dva paprsky tryskající z jeho Srdce, červený jako znamení Eucharistie a bílý jako znamení svátosti křtu. Ano, Nejsvětější svátost vychází ze Srdce, z nejhlubšího nitra samého Boha, protože horoucně touží vniknout a proniknout srdce každého člověka, ve kterém chce přebývat a zcela ho naplnit. Čím? Sám sebou, svojí pokorou, odevzdaností, obětavostí, prostě svojí Božskou láskou. Blížkost Boha v této svátosti nelze nikdy proniknout ubohým lidským rozumem, ale je možné se z ní radovat a z ní opravdu šťastně žít. Slavnost Těla a Krve Páně, kterou v červnu slavíme, nám chce toto vše připomenout, aby se nám přítomnost Krista v eucharistii nikdy nestala rutinou a samozřejmostí. Ustanovení této slavnosti je plodem zázraku, který se stal při slavení mše sv. v městě Bolsena, kterou slavil český kněz Petr, který konal kvůli svým pochybnostem o eucharistii pouť do Říma, aby si tak vyprosil hlubší víru v přítomnost Krista v této svátosti. Při mši sv. vytryskla z proměněné hostie krev, která dopadla na korporál a na zem. Tak jedná Bůh. Když máme pochybnost, je ochoten dokonce zázraku, aby nás přesvědčil o své velikosti a nesmírnosti a upevnil naši víru. V této zázračné události jako by chtěl sám Bůh ukázat a podtrhnout neoddělitelnost kněžství a eucharistie. Svátost kněžství je projevem „lásky Ježíšova Srdce“, protože nám zprostředkovává v určitém smyslu samotného Krista, když nám kněz uděluje svátosti v jeho jménu. Svátosti jsou přímým zásahem a dotykem Krista v naší duši a umožňují nám život v milosti posvícující a uchování si naděje na život věčný. Největším plodem kněžství je eucharistie, živý Bůh, který k nám sestupuje, aby nám daroval „nebe na zemi“, tzn. sebe sama tak, jak ho budeme moci přijímat v jeho věčném království. Z toho snad alespoň trochu více a lépe vyplývá odpověď na otázku, proč se stále znovu a znovu zdůrazňuje potřeba modlitby za kněžská povolání. Kněz „stahuje“ Boha na zem, aby ji posvětil a tím i všechny, kteří zde přebývají. Dokonce i ti, kteří Krista neznají a v něj nevěří, přijímají určitý prospěch z každé mše sv., která je sloužena, protože se při ní kněz modlí za celý svět, celé lidstvo, za obnovu celého padlého stvoření. Lidstvo a svět přijímá posvěcení, které plyne z proseb za odpuštění hříchů a smíření Boha za urážky, které mu stále mnoho lidí působí a tím znesvěcuje jeho svrchované Božství. Všechny tyto skutečnosti by nás měly vždy znovu vést k obnově eucharistické zbožnosti a hlubší a věrnější účasti na mši sv. Jsme účastníky výkupné oběti, která se před našima očima zpřítomňuje, a Kristus vylévá ne pouze paprsky ze svého Srdce, ale konkrétní milosti, které nám nemůže darovat nikdo jiný. Co si od něj ve mši sv. vyprosujeme? Co mu svěřujeme? Co klademe na patenu při obětování, aby to Kristus sám proměnil a nás očistil a znovu vyzdvihl do jeho nadpřirozeného života? To jsou otázky, které si můžeme v tomto období nejen položit, ale spíše se snažit na ně s otevřeným srdcem odpovědět.

Náš arcibiskup Jan Graubner ustanovil společenství Eucharistická hodina, které má podpořit evangelizační úsilí v naší arcidiecézi. Každý, kdo se přihlásí se zavazuje, že bude minimálně 1x měsíčně 30 min. adorovat před vystavenou Nejsv. Svátostí anebo alespoň před svatostánkem. Využijme této nabídky jako podnětu pro prohloubení našeho osobního vztahu s eucharistickým Kristem. Žijme a syťme se eucharistií, abychom toužili a chtěli našeho Pána jednou vidět tváří v tvář v jeho království.

To vám přeje a v modlitbě vyprošuje

P. Vít

čtvrtek 1. června	výstav Nejsvětější svátosti u sv. Prokopa po mši sv. (18:00) do 20:00
pátek 2. června	první pátek v měsíci mše sv. 18:00 u sv. Prokopa
sobota 3. června	první sobota v měsíci mše sv. 8:00 u sv. Prokopa
neděle 4. června	první svaté přijímání dětí mše sv. 9:30 u sv. Prokopa
	sběrka na splátku farního úvěru – všechny kostely
čtvrtek 8. června	Slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo) mše sv. 18:00 u sv. Prokopa po mši sv. adorace Nejsvětější svátosti
sobota 10. června	úklid kostelů – 8:00 sv. Prokop
neděle 11. června	Slavnost Nejsvětější Trojice – všechny kostely
neděle 11., 18., 25. června	setkání katechumenů -hovory o víře 18:00 Farní centrum
pondělí 12. června	setkání modlitební skupiny – 19:00 Farní centrum
pátek 16. června	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova mše sv. 18:00 sv. Prokop
sobota 17. června	památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie mše sv. 8:00 sv. Prokop
sobota 24. června	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele mše sv. 8:00 sv. Prokop
neděle 25. června	sběrka na Bohoslovce – všechny kostely
čtvrtek 29. června	Slavnost sv. apoštolů Petra a Pavla – doporučený svátek mše sv. 18:00 sv. Prokop

NOC KOSTELŮ 2023

Letos 2. června proběhne pod záštitou českých a moravských biskupů, čelních představitelů politického a veřejného života i zástupců ekumeny již 15. ročník Noci kostelů. Smyslem této akce je umožnit široké veřejnosti nezávazné přiblížení se a setkání s křesťanstvím - a to i v místech, která nejsou běžně přístupná.

Podrobnosti obsahuje informační letáček, který je k dispozici v kostelích.

Otevření kostelů v naší farnosti:

sv. Prokop 16:30 – 23:30

sv. Anna 18:00 – 22:00

sv. Roch 17:00 -22:00

ČERVEN – MĚSÍC PĚTI SLAVNOSTÍ

Liturgických dnů stupně „slavnost“ (nejvyšší stupeň) není v liturgickém roce mnoho (celkem 22). A z toho jich letos 5 připadá na červen. Všechny tyto slavnostní dny, i když jsou dny pracovními, bychom se měli v rámci daných osobních možností snažit prožít o něco „slavnostněji“ než ostatní běžné dny. Ideálním a vrcholným způsobem je samozřejmě účast na mši svaté spojená s přijetím eucharistie.

-AJ-

4. června – SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Slavností Nejsvětější Trojice je v západním liturgickém kalendáři první neděle po Soslání Ducha svatého (Letnicích). Obsahem tohoto svátku je jedna z ústředních křesťanských nauk, totiž nauka o Nejsvětější Trojici - víra, že Bůh existuje ve společenství tří osob – Otce, Syna, Ducha svatého.

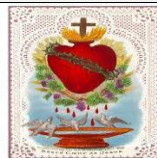
8. června – SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

Dříve se tato slavnost nazývala „Boží Tělo“, dnes oslavuje obě eucharistické způsoby. Tradičně se konaly oslavné průvody mimo kostel, v současnosti se spíš prosazuje komornější charakter této oslavy, která nás má naplnit vděkem a radostí nad tím, že nám dal Spasitel za pokrm své Tělo i Krev.

16. června – SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽIŠOVA

Slavnost se slaví v pátek po 2. neděli po Letnicích. Poukazuje na lásku Spasitelova Srdce, která je vstřícně otevřena všem a je připravena vždy pomáhat. Jakýmsi odleskem této Slavnosti je tradice prvních pátků, která nám lásku Ježíšova Srdce každý měsíc připomíná.

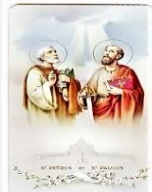
24. června – SLAVNOST NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE

Zatímco u ostatních světců se liturgicky připomíná den odchodu z tohoto světa („narození pro nebe“), u Jana Křtitele Církev slaví i jeho příchod na tento svět. Datum bylo stanoveno na základě Lukášova evangelia, podle kterého byl Jan o 6 měsíců starší než Ježíš (24. červen – 6 měsíců před Vánoci).

29. června – SLAVNOST SV. APOŠTOLŮ PETRA A PAVLA

Církev touto Slavností vzdává hold praktické pastorační službě na všech úrovních (Petr) i jejímu intelektuálnímu zajištění a naplnění (Pavel). Oba jednali z přímého pověření Nejvyššího pastýře – Krista. Údajně podstoupili mučednickou smrt v jediný den a snad proto se v Římě slaví již od 3. století jejich svátek společně.

Mírová mise Vatikánu

Papež František požádal italského kardinála Mattea Zuppiho, aby vedl mírovou misi, která pomůže zmírnit napětí a konflikt na Ukrajině. Konkrétní termíny a další aspekty mise se ještě upřesňují. S odvoláním na oznámení Vatikánu o tom informují světové agentury. František svůj záměr vyslat na Ukrajinu mírovou misi naznačil minulý měsíc při návratu z Maďarska, avšak nesdělil podrobnosti. Podle diplomatického zdroje Reuters by se kardinál Zuppi měl pokusit setkat zvláště s ukrajinským prezidentem Volodymyrem Zelenským a ruským prezidentem Vladimírem Putinem.

Bud'te ve službě pravdě a společnému dobru

Při příležitosti Světového dne sdělovacích prostředků na téma "Mluvit srdcem" se papež František obrátil s pozdravem na novináře a komunikační pracovníky přítomné na Svatopetrském náměstí: "To srdce nás pohání k otevřené a vstřícné komunikaci," vysvětlil a poděkoval komunikačním pracovníkům "za jejich práci" s nadějí, že "bude vždy ve službě pravdě a společnému dobru". Silná je výzva jít proti proudu a podporovat úsilí o mír podle příkladu svatého Františka Saleského: "Jeho pokorný postoj, jeho lidskost, jeho sklon k trpělivému dialogu s každým, a zvláště s těmi, kdo mu odporovali," řekl Svatý Otec, "z něj učinily mimořádného svědka milosrdné Boží lásky".

Deklarace tří monoteistických náboženství proti eutanazii

Společná deklarace monoteistických abrahamovských náboženství o sklonku života je dokument, který byl podepsán v letohrádku Pia IV. ve vatikánských zahradách. Podnět k jejímu sepsání dal papeži Františkovi rabín Avram Steinberg, spolupředseda Bioetické komise státu Izrael, a vznikla v mezináboženské komisi, složené z představitelů katolické církve, pravoslaví, protestantismu, judaismu a islámu na půdě Papežské akademie pro život. Společná deklarace tří monoteistických náboženství odmítá eutanazii a asistovanou sebevraždu. Podporují také výhradu svědomí pro lékaře a zdravotníky, a to výslovně i tehdy, neumožňují-li lékařům tuto výhradu státní zákony.

Jubilejní rok 2025 - Řím očekává 35 miliónů poutníků

Jubileum je v katolické církvi zvláštní svatý rok milosti a poutě. Obvykle se koná jednou za 25 let, i když papež může vyhlásit mimořádné jubilejní roky častěji. Ústřední součástí každého jubilea jsou Svaté dveře. Tyto dveře, které se nacházejí v bazilice svatého Petra a v dalších velkých římských bazilikách, jsou zevnitř zapečetěné a otevírají se pouze během jubilejního roku. V roce 2016 měly své vlastní Svaté dveře také katolické diecéze. Otevření Svatých dveří symbolizuje nabídku "mimořádné cesty" ke spáse pro katolíky během daného roku. Poutníci, kteří projdou Svatými dveřmi, mohou za obvyklých podmínek získat plnomocné odpustky

zdroj: IS Radio Vaticana

VÝŇATEK Z ENCYKLIKY PIA XII.
HAURIETIS AQUAS
 O ÚCTĚ K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU
 KVĚTEN 1956

S radostí budete čerpat vodu (Haurietis aquas) ze zdrojů Vykupitelových. Těmito slovy prorok Izaiáš v obrazech plných hlubokého smyslu předpověděl nesčítné, bohaté dary Boží, které měl přinést křesťanský věk. Tento výrok nám bezděky přichází na mysl, když uvažujeme o končícím století, jež uplynulo od chvíle, kdy Naš předchůdce blahé paměti Pius IX. vyhověl rád prosbám z celého světa a nařídil, aby svátek božského Srdce Páně byl slaven v celé Církvi.

Nelze vypočítat všechny dary milosti, které úcta prokazovaná božskému Srdci Ježíšovu vlévá do duší. Očišťuje je, osvěžuje nebeskou útechou a podněcuje ke všem ctinostem. „Každý dobrý údel a každý dokonalý dar je shůry, sestupuje od Otce světla.“ Podle tohoto moudrého slova apoštola Jakuba (1,17) vidíme v této pobožnosti, která se všude na zemi čím dál tím vroucněji šíří, převzácný dar Boží. Vtělené Slovo, náš božský Spasitel, jediný Prostředník milosti a pravdy mezi nebeským Otcem a lidským pokolením, jej poskytl své tajemné Nevěště Církvi v posledních stoletích, kdy jí bylo překonat nesčíslné obtíže a vytrpět neslychané násilí. Skrze tento nedocenitelný dar může Církev svému Zakladateli projevovat vroucnější lásku a nedostižným způsobem plnit přání, které Ježíš Kristus sám vyslovil, jak svědčí evangelista Jan (7,37-39): *V poslední den o velikém dnu slavnosti stál Ježíš a volal hlasitě: »Žízni-li kdo, pojd' ke mně a pij! Kdo věří ve mne, poplynou z jeho srdce' - jak dří Písmo -, proudy vody živé.« To řekl o Duchu, kterého měli přijmout ti, kteří v něho věřili.*

Pouze silou lásky je možno dosáhnout toho, aby se lidské srdce dokonale podrobilo vládě Nejvyššího.

Církev si úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu vždycky velmi vážila a váží. Usiluje o to, aby jí všude přivedla k rozkvetu a co nejvíce rozšířila mezi křesťanskými národy. Proto se snaží ze všech sil jí chránit před bludnými naukami tak zvaného naturalismu a sentimentalismu. Přece však je třeba velmi litovat, že tato vzácná pobožnost v minulých dobách ani dnes nenachází náležitou vážnost a ocenění u mnohých křesťanů, a to ani u takových, kteří se vydávají za horlivé katolíky a usilují o svatost.

Očekáváme, že z úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, bude-li správně chápána podle našeho návodu i účinně prováděna, vzejde pro Církev hojné duchovní ovoce. V této radostné naději prosíme úpěnlivě Boha, aby naše vroucí přání provázal svou mocnou milostí. Kéž s pomocí Nejvyššího se úcta věřících slavnostmi tohoto roku den co den rozmáhá! Kéž se na celý okresek zemský šíří jeho oblažující vláda nade všemi lidmi a jeho „království pravdy a života, království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a míru.“

Jako záruku těchto milostí udělujeme každému z Vás, ctihodní bratří, a také duchovenstvu a lidu svěřenému Vaší péči, ale zejména těm, kdo usilují o úctu k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a o její šíření, z plna srdce apoštolské pozhánání.

Dáno v Římě u sv. Petra dne 15. května 1956, v osmáctém roce Našeho pontifikátu.

Pius PP. XII

26. dubna oslavil **80. narozeniny** emeritní pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka. Narodil se uprostřed 2. světové války, jako syn vojáka, který proti německé agresi odešel bojovat do Anglie, za což byl pak v 50. letech, jako nepohodlný komunistickému režimu, vězněn. Komunistický kriminál zažil začátkem osmdesátých let na vlastní kůži i sám budoucí český primas. Přesto se nikdy nenechal zlomit a vždy stál na straně pravdy, svobody a spravedlnosti. I proto byl v roce 2010 jmenován 36. arcibiskupem pražským a v roce 2012 i kardinálem.

Pana kardinála Duku mám rád a myslím, že si i přes velmi odlišné životní osudy, výchovu a vzdělání, společenské uplatnění a práci v mnohém rozumíme. Naše dobré vztahy trvají již od závěru 90. let, kdy se stal biskupem královéhradecké diecéze. Od té doby jsme se sice nepravidelně, ale poměrně často setkávali a mluvili jsme spolu.. Na mnoha z těchto setkáních byla i moje manželka, která si s panem kardinálem také dobře rozuměla. Pan kardinál vidal i naše děti a vnoučata.

Podarilo se nám dohodnout i několik důležitých věcí mezi pražským arcibiskupstvím a Pražským hradem ohledně katedrály svatého Víta. Myslím, že tomu byl velmi rád. Byl to on, kdo otevřel možnost nějaké pragmatické řešení nalézt. My na něj byli připraveni.

Nebudu se v tomto krátkém blahopřání dotýkat vnitrocírkevních témat, porovnávat pana kardinála Duku s jeho předchůdcem i následovníkem, nebudu diskutovat Dukovo místo v současné církvi a jejich sporech. Nepřísluší mi to, nemám na to potřebné znalosti (a už vůbec ne mandát). A navíc, kdybych pana kardinála v některé z těchto věcí nějak pochválil, přivodil bych mu jen problémy.

Smím však hodnotit Dominika Duku v jiné roli a v jiné pozici. Považuji ho za jednu z nejvýraznějších postav českého veřejného života posledních tří desetiletí a za jednu z mála všeobecně přijímaných a respektovaných autorit v naší veřejnosti. Za člověka pevného, přímého, jdoucího rovně po hlavní cestě, kterou si pro život zvolil, nikoli po snadnějších vedlejších cestách a cestičkách, které si volí mnozí jiní. Za člověka pevného ve své víře, ale tolerantního k životu a postojům jiných lidí.

Nesmírně si vážím toho, že ho mohu znát. Chtěl bych mu k jeho osmdesátým narozeninám popřát co nejvíce zdraví, síly a elánu. Přeji mu, aby mohl i v dalších letech pokračovat ve svém díle a poslání, které i bez autority arcibiskupského postu určitě nekončí. Budu se těšit na každé další setkání.

Pane kardinále, všechno nejlepší.

Václav Klaus, 20. 4. 2023

Promluva sv. Josemaría Escrivá z 1. neděle postní ze dne 2. 3. 1952

5. část

uspořádal P. Vít Uher

Jak lze vysvětlit tuto důvěryplnou modlitbu, toto přesvědčení, že v boji nezahyneme? Tím, že jsme přesvědčeni o skutečnosti, která mě znovu a znovu velmi hluboce dojíhá: o našem Božím synovství. Pán, který nás v této postní době prosí o obrácení, není žádný tyran, ani přísný, nesmířitelný soudce. Je to náš Otec. Upozorňuje nás na naše hříchy a omyly, na naši nedostatečnou šlechtnost; ale dělá to proto, aby nás z nich vysvobodil a nabídl nám své přátelství a svou lásku. Vědomí Božího synovství dodává našemu obrácení radost: říká nám, že se vracíme do Otcova domu.

Boží synovství je základem ducha Opus Dei. Všichni lidé jsou Boží děti. Ale dítě se může chovat ke svému otci velmi různě. Musíme usilovat o to, abychom byli dětmi, které se snaží uvědomovat si, že Pán – máje nás rád jako své děti – chce, abychom žili uprostřed tohoto světa v jeho domě, abychom byli jedna rodina, aby jeho bylo naše a naše jeho, abychom s ním měli důvěrný vztah, který nám dovolí prosit jako malé dítě – třeba o Měsíc! Boží dítě se setkává s Pánem jako se svým Otcem. Jeho vztah není ani ponižená úslužnost, ani formální úcta, ani pouhá zdvořilost; nýbrž je to vztah proniknutý upřímností a důvěrou. Bůh si nás nezoškliví pro naše nevěrnosti. Náš nebeský Otec odpustí každou urážku, jen když se syn obrátí a opět se k němu přimkne, lituje a prosí o odpuštění. Náš Pán je takový Otec, že dokonce předchází naši touhu po odpuštění a jde nám vstříc s otevřenou náručí, aby nám daroval svou milost. Můžete se sami přesvědčit, že si nic nevymýšlím. Připomeňte si jen ono podobenství, které nám vyprávěl Boží Syn, aby nám pomohl pochopit lásku nebeského Otce: podobenství o marnotratném synu (Lk 15, 11nn).

V Písmu se praví: *Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil* (20. verš). To jsou slova Písma svatého. *Políbil ho*, zahrnul polibky. Může někdo mluvit více lidsky? Může někdo působivěji popsat otcovskou lásku Boha k lidem? Vůči Bohu, který nám vychází vstříc, nemůžeme zůstat němí – řekněme mu se svatým Pavlem *Abba, Pater* (Řím 8,15), *Abba, Otče!* Neboť on, tvůrce všehomíra, neklade důraz na nabubřelé tituly, nezáleží mu na patřičném uznání jeho důstojnosti. Touží, abychom ho nazývali Otcem, abychom toto slovo vychutnávali a naplňovalo naši duši radostí.

Lidský život je v jistém smyslu neustálým návratem do domu našeho Otce. Návrat skrze lítost, toto obrácení srdce, které předpokládá přání změnit se a rozhodnutí polepšit svůj život, se proto projevuje skutky oběti a oddanosti Bohu. Vracíme se do domu svého Otce ve svátosti smíření, když vyznáváme své viny, oblékáme se v Krista a stáváme se tak jeho bratry, členy Boží rodiny. Bůh na nás čeká s otevřenou náručí jako onen otec v podobenství, ačkoli si to nezasloužíme. Na naši vině nezáleží. Jako u marnotratného syna stačí jen otevřít své srdce, toužit po Otcově domě a radovat se z Božích darů, pro které se nazýváme Božími dětmi a jimiž také skutečně jsme, i když dosti často nejednáme podle jeho milosti.

Jak podivuhodná je schopnost člověka zapomenout na nejskvělejší věci a zvyknout si na tajemství! V této postní době si chceme znovu připomenout, že křesťan nesmí být povrchní. I když je zcela ponořen do obvyčejné práce, mezi mnoha úkoly a svými bližními, i když je zaneprázdněn, má nedostatek času a prožívá různá napětí, musí být současně zcela pohroužen v Boha, protože je Božím dítětem. Boží synovství je radostná pravda, útěšné tajemství. Zcela naplňuje náš vnitřní život. Učí nás stýkat se se svým nebeským otcem, seznamovat se s ním, milovat ho. Opírá náš vnitřní boj o naději, a nakonec nám dává důvěřivou prostotu Božích dětí. Ještě více: právě proto, že jsme Boží děti, hledíme s láskou a obdivem na všechny věci, které přicházejí z ruky nebeského Otce a Stvořitele. Tak žijeme kontemplančně uprostřed světa a milujeme tento svět.

Neposkvrněné Srdce Panny Marie

Bezprostředně po Slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova slaví Církev památku Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Šířitelem této úcty byl již v 17. století sv. Jan Eudes. Do liturgického kalendáře ji vložil papež Pius XII. v roce 1944. Původně byla stanovena na 22. srpen (týden po Slavnosti Nanebevzetí), později byla přesunuta na sobotu po Slavnosti Srdce Ježíšova (letos 17. června - jde o poslední liturgický den, jehož datum se odvíjí od data Velikonoc).

Z kázání svatého biskupa Vavřince Justinianiho (18. stol.)

Když Maria promýšlela v sobě všechno, co poznala četbou nebo co slyšela a viděla, jak rostla její víra, jaká moudrost ji osvěcovala a jaký žár lásky ji stále více pronikal! A prožívala-li znovu nebeská tajemství, na nichž měla účast, vedlo ji to stále kupředu, naplňovalo stále větší radostí, Duch Svátý ji zahrnoval hojností svých darů, celou bytostí tíhla k Bohu a přitom zase v sobě zůstávala pokorná. Tak totiž působí Boží milost: z hlubin pozdvihuje do výše a přetváří člověka k podobě stále zářivější.

Jistě blažená byla duše Panny Marie: Duch Svátý v ní přebýval a poučoval ji a ona byla vždycky a ve všem poslušná Božího slova. Nenechala se vést vlastním míněním a rozhodováním, ale k čemu moudrost vnitřně vybízela její víru, to vykonávala s pomocí těla navenek. A bylo vhodné, aby božská Moudrost, když si vybudovala dům Církve jako svůj příbytek, použila nesvětější Pannu Marii jako vzor věrného plnění zákona, čistoty srdce, pravé pokory a duchovní oběti.

Napodobuj Marii, křesťane! Abys byl duchovně očištěn a omyt, od náказы hříchů, vstup do chrámu svého srdce. Tam hledí Bůh při všem, co konáme, více na vnitřní smýšlení než na skutek. Proto ať třeba naše mysl dojde při snaze o rozjímavou modlitbu až do vytržení a věnujeme se jen Bohu, či ať se zcela střízlivě snažíme prospívat ve ctnostech a sloužíme užitečnou prací svým bližním, jedneje vždycky tak, aby nás poháněla jen Kristova láska. Neboť taková oběť duchovního očištění se líbí Bohu. Nedovršuje se v chrámě zbudovaném lidskýma rukama, ale uvnitř v srdci, do něhož Kristus Pán rád vstupuje.

Modleme se:

**Bože, tys připravil v Srdci Panny Marie důstojný příbytek Duchu Svatého;
na její přímluvu přebývej i v nás,
abychom se stali chrámem tvé slávy.**

(ze vstupní modlitby mešního formuláře)

Svatá Markéta Marie Alacoque – světiice Ježíšova Srdce

Narodila se 22. července 1647 v burgundské vesničce Hautecour. Záhy osiřela. Vychovávala ji nejbližší rodina, příbuzní zemřelých rodičů. V srdci talentované mladé Francouzky se během času stále častěji ozývala touha vstoupit do řehole a zasvětit se v ní Bohu. Její záměr byl splněn v roce 1671, kdy se jí otevřely brány konventu v Paray-le-Monial. Žily zde sestry vizitantky, ženský řeholní řád založený sv. Františkem Saleuským a sv. Janou Františkou de Chantal. Sestra Markéta byla upřímně zbožná a pokorná, což jí velmi pomohlo snášet každodenní potíže, někdy i pohanění, které zažila v noviciátu. Zemřela zde 17. října 1690.

V den svátku sv. apoštola Jana 27. prosince 1673, se sv. Markétě dostalo zvláštní mystické milosti, poznání tajemství Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Objevila v jeho Srdci svědectví velkorysá a neutuchající Boží lásky ke všem. Pán Ježíš jí požádal, aby přinášela smíření za nevděčnost tolika lidí vůči bezmezné lásce Boha, zjevené v jeho smrti na kříži na Kalvárii, a ještě více při zmrtvýchvstání. Později následovala další zjevení. Ježíš jí podnítl k tomu, aby se zasadila o liturgickou úctu k jeho Nejsvětějšímu Srdci. V roce 1674 jí Pán Ježíš požádal, aby na první pátek v měsíci přijala eucharistii a spojila se s ním v Duchu svatém. V tomto osobním propojení se jí dostalo účasti na smíření s Bohem v Kristu. Dne 16. června 1675 sv. Markéta Marie uslyšela z Pánových rtů tato slova: „Mé srdce miluje lidi nekonečnou láskou.“ Francouzská řeholnice, která tyto mystické milosti prožila, se pokusila odpovídat na bezmeznou lásku k Pánu velkorysostí svého srdce. Její jedinou touhou se stalo dosažení stavu nepřerušovaného rozhovoru lásky s ukřižovaným a vzkříšeným Ježíšem. Otevřela své srdce nesmírné lásce k Bohu, nabídla mu svá utrpení a odříkání všedního dne.

Poznání tajemství Nejsvětějšího Srdce Ježíšova způsobem, který nám zprostředkovává sv. Markéta Marie Alacoque svou duchovní zkušeností, nám dnes pomáhá objevit hlubší význam zpovědi a svatého přijímání. Jsou spojeny se zaslíbeními spjatými se svatým přijímáním na první pátek v měsíci. Toto Pánovo přání nám zprostředkovala. Přineslo již mnoho dobrého ovoce.

Zdá se mi, že veliká touha našeho Pána po tom, aby se jeho Nejsvětějšímu Srdci prokazovala zvláštní úcta, směřuje k tomu, aby se v nás obnovovaly účinky vykoupění.

Z dopisů svaté Markéty Marie Alacoque

Gertrud von Le Fort: VĚČNÁ ŽENA

část 9

zpracovala Mgr. Tereza Kahounová

(Životopisné údaje o autorce knihy jsou uvedeny v PL 352.)

Žena-matka sytí hladové a utěšuje zarmoucené. Lidé slabí a provinilí, odstrčení a pronásledovaní, ba i právem trestaní, všichni ti, které svět skrze své soudce už nechce snášet a chránit, nalézají své poslední právo v útěše a slitování ženy-matky – pro ni bude věčně platit slovo: „Nejsem tu proto, abych spolu nenáviděla, ale abych spolu milovala.“ Jestliže bible v Knize přísloví praví: „Zákon mírnosti hlásá jazyk její“, - neznamená to, že vynáší proti síle slabost, - není to chvála slabé, nýbrž naopak silné ženy – trpělivost je síla v nejvyšší potenci.

K výsadám ženy-matky patří ona tichá, a tak nesmírně důležitá funkce umět čekat a mlčet, schopnost umět někdy přehlédnout i křivdu a slabost, šetrně je zakrýt – je to stejný čin milosrdenství jako zahalit tělesnou nahotu. Náleží k nejosudnějším omylům světa, k příčinám jeho nemírumilovnosti, myslí-li, že musí vždy každou nesprávnost odhalit a odsoudit. Každá moudrá matka ví, že někdy je na místě pravý opak. Slovy z bible: „Moudré srdce dává rozvahu ústům.“ Někdy je „moudrostí“ jen žertík nebo vlídné slovo; i zde je žena zahalena; její moudrost se neprojevuje jako něco velkého, nýbrž nenápadně; v tom je její velikost! Neznamená to odsouvat moudrost vládnoucího a soudícího muže na druhé místo; ale je to přiznání, že tato mužská moudrost je pouze jednou stránkou pozemské pravdy. Právě pro muže, který by mateřské ženě toto právo upíral, by se stal svět nesnesitelným, kdyby ho někdy žena vydala všanc: právě muž, a to i takový, který se tomuto právu podrobuje jen s odporem, anebo bez pochopení, čerpá z něho vlastní možnost života, ono leckdy poslední útočiště trpělivosti, dobroty a shovívavosti, bez nichž by se každý život – život jednotlivce stejně jako život národů – musel stát peklem.

Věta svatého Pavla, že žena je „spasena, protože rodí děti“ je doplněna blahoslavením milosrdných. Jestliže na každé ženě-matce spočívá paprsek mateřského štěstí a mateřské důstojnosti Mariiny, dopadá na ni i paprsek z koruny „matky milosrdenství“.

Z obecné mateřskosti ženy vyplývá pak i správné hodnocení mateřskosti duchovní. I ta je přirozenou silou lásky, určenou vrozeným bytostným zaměřením ženy, a to i v případě, že vlastní dítě nemá. Máme na mysli onu mateřskost, kterou pohádky tušivě rozpoznávají v sestřičce, která pro zakleté bratry – havrany tká košile, - tedy onu mateřskost, která je dána již malému děvčátku a která v stárnoucích dívkách přetrvává naději na přirozené mateřství.

Protože duchovní mateřskost je přirozenou vlohou, je i její rozvoj naprosto přirozený. Jestliže jsme před chvílí řekli, že tělesné mateřství je jen prvním rozmachem mateřských sil, neznamená to ještě, že každá žena už tím, že má vlastní dítě, může dosáhnout obecné mateřskosti. Věřit, že všichni musí prožívat všechno, je pozůstatek z doby individualismu. Jako musí v mnoha případech žena, která je matkou jen v duchovním smyslu, v rodině například příbuzná, kmotra, ve veřejném životě opatrovnice, zastupovat ženu, která sice vlastní dítě má, ale není mu v pravém slova smyslu matkou, tak i tělesná matka zastupuje ženu, která je matkou jen ve smyslu duchovním! Nejde o individuální osud ženy, ale o účast individuální ženy na obecném osudu ženy, na oné, vnější osudy nedotčené mateřskosti každé z nich.

Pro ženu ve smyslu duchovně mateřském to znamená, že z toho teprve plyne správné pochopení otázky ženského povolání. Zaměstnání lékařky, opatrovnice, učitelky, ošetrovatelky nejsou pro ženu „povolání“ v mužském smyslu, nýbrž formy duchovního mateřství. Předchozí doba vyžadovala od neprovdané ženy povolání jako náhradu za přirozené mateřství; v budoucnu se bude vycházet z myšlenky duchovního mateřství – tedy z dokonalého mateřství i ženy osamělé. V ženských povoláních nejde o náhradu za chybějící mateřství, ale o působení a účinek mateřskosti, kterou má v sobě každá pravá žena.

PROHLÁŠENÍ PRAŽSKÉHO ARCIBISKUPA K ÚTOKŮM NA PAPEŽE JANA PAVLA II.

Současné pokusy zdiskreditovat obraz Jana Pavla II. jsou tendenční a ahistorické. Autoři tezí obviňujících Karola Wojtylu jako tehdejšího krakovského arcibiskupa, že kryl sexuální zneužívání ze strany kněží, neberou v potaz širší souvislosti, ale jako věrohodné zdroje nekriticky přijímají dokumenty vytvořené tajnou policií, což je zcela neakceptovatelné, zvláště pokud existují i jiné zprávy a studie, které jeho slova a činy zachycují jinak.

zdroj: církev.cz

Je třeba také připomenout, že ti, kteří se na útocích na papeže Jana Pavla II podílejí, jsou i bývalí polští komunističtí představitelé. Tento politický boj, který se rozehrál v sousedním Polsku, je útokem i na naši svobodu a měli bychom ho jednoznačně odmítnout a postavit se za odkaz svatého polského papeže, který se významně zasloužil o pád komunistické doktriny v zemích střední a východní Evropy.

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský

ČERVEN – BRÁNA DO LÉTA

**Bible nám neříká nic o tom, jak nebesa fungují,
ale jak se tam máme dostat.**

Baronius (Itálie 1538-1607)

**Neoblékej se do cizích kabátů.
Nesluší ti.**

ruské přísloví

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

**Hymnus při památce
sv. Víta
(15. června)**

LAUDET DEUM BOHEMIA

Česká ty země Boha chval,
ochránci Vítu zanoť zpěv,
neboť se mučedníkem stal,
když hrdinně svou prožil krev.

Už jako hoch se za Kristem
ve stopách rázně vydáváš
a vírou, láskou roznícen
za oběť se mu zcela dáš.

Marně se snaží otec Istí
ze správné cesty hochů svést.
Ten veden Boží milostí
prohlédne jeho slibů lest.

Nadarmo tyran zběsilý,
mu hrozí, že jej mučit dáš;
okovy, biči, mučidly
bojovník Kristův pohrdáš.

Znamením kříže Kristova
mučedník zkrotíš lvici zlou
a smrt svou smrtí přemoha
se vznášíš v říši zářivou.

Trojici Boží sláva, dik
za to, že její milostí
statečný vítěz, svatý Víte,
dosáhl věčných radostí. Amen.

**Hymnus o Slavnosti
Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
(16. června)**

AUCTOR BEATE SAECULI

Původce světa blažený,
Vykupiteli, Ježíši,
Otcova světla plameni
a z Boha Bože nejvyšší.

Donucen láskou, rád jsi vzal
na sebe tělo smrtelné,
bys to, co Adam promrhal,
nám vrátil, nový Adame.

Ta láska tvá svou všemocí
zem, hvězdy, moře stvořila,
se slitovala nad otci,
nás potupných pout zbavila.

Kéž nepřestane v Srdci tvém
plát oheň lásky soucité,
ať lidstvo může najít v něm
milost a odpuštění tvé.

Proto je kopí probodlo,
jím celým bolest pronikla,
by obmyla z nás všechno zlo
Krev s vodou z něho vytrysklá.

Buď sláva tobě, Kriste náš,
jenž milost srdcem rozléváš,
i Otce, Duchu milosti
ať věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE LISABON 2023

setkání mladých lidí z celého světa s papežem

Uskuteční se ve dnech 1. – 6. srpna 2023.
Pro poutníky se připravuje bohatý program.

Více na www.svetovednymladeze.cz

<p>EUCCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.</p>	<p>MODLITBA RŮŽENCE Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mši sv. za ukončení války na Ukrajině.</p>
<p>KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonocích, křest pak bude uskutečněn o Velikonocích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.</p>	<p>SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55, září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i></p>
<p>CÍRKEVNÍ SNATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).</p>	<p>SVÁTOST BÍRMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Žájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.</p>
<p>SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).</p>	<p>CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.</p>
<p>VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ</p>	
<p>1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45 2. 2. ročník ZŠ: út 16:45 3. 3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15 4. 4. – 8. ročník ZŠ : čt 16:15 5. 9. ročník ZŠ + středoškoláci: pá 15:15</p>	<p>Bližší informace na webových stránkách farnosti. nebo e-mailem: MiladaProvinska@seznam.cz , tel +420721128119</p>

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

<p>BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)</p>	<p>HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00</p>	<p>POLEDNÍ ATELIÉR Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)</p>
<p>MALÁ LITURGIKA Hovory o liturgií a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. 1. a 3. pondělí v měsíci říjen - duben 18:45-20:00</p>	<p>MODLITEBNÍ SKUPINA Setkání: 2. pondělí v měsíci v 19:00 (Farní centrum)</p> <p>ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.</p>	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

další informace: **webové stránky farnosti:** <http://farnost-zizkov.cz/>

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO stav ke dni 31. 5. 2023:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 135 334,31
sbírka na splácení úvěru – KVĚTEN 2023: Kč 11 312,-
č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

QR platba - možnost přispět
na různé potřeby farnosti

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 361 – ČERVEN 2023

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Přispěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.
NEPRODEJNÉ.